

SERBIAN JA BULGARIAN VOITTOJEN YHTEISKUNNALLINEN MERKITYS

„Makedonian joutuminen Bulgarian ja Serbian valtaan merkitsee sille porvarillista vallankumousta, omalaatuista vuotta 1789 tai 1848”,— nämä itävaltalaisen marxilaisen Otto Bauerin sanat paljastavat heti Balkanin nykyisten tapahtumien perusolemuksen.

Vallankumous vuonna 1789 Ranskassa, 1848 Saksassa ja muissa maissa oli porvarillinen vallankumous, koska maan vapautuminen absolutismista sekä tilanherrain, maaorjuuttajain etuoikeuksista antoi itse asiassa kehitymisvapauden pääomalle. Mutta on itsestään selvää, että työväenluokan edut vaativat sellaista vallankumousta mitä tinkimättömminkin, ja jopa „puolueettomatkin”, luokaksi järjestäytymättömät työläiset olivat vuosina 1789 ja 1848 Ranskan ja Saksan vallankumouksen esitaistelijoita.

Makedonia, samoin kuin kaikki muutkin Balkanin maat, on taloudellisesti kovin takapajulla. Siellä on vielä säilynyt erittäin tuntuvia jätteitä maaorjuudesta, talonpoikain keskiaikaisesta riippuvaisuudesta tilanomistajafeodaaleista. Sellaisiin jätteisiin kuuluu talonpoikain maksama vero (rahana tai tuotteina) tilanherralle, sitten kahdavieljely (Makedoniassa talonpoika luovuttaa tilanherralle kahdavieljelyssä tavallisesti kolmasosan sadosta, vähemmän kuin Venäjällä) y.m.s.

Makedoniassa tilanherrat (niin sanotut *spagit*) ovat turkkilaisia ja muhamettilaisia, talonpojat taas ovat slaavilaisia ja kristittyjä. Sen vuoksi uskonnolliset ja kansalliset ristiriidat kärjistyvät luokkaristiriitaa.

Näin muodoin serbialaisten ja bulgariaalaisten voitot merkitsevät feodalismien herruuden järkkymistä Makedoniassa,

ne merkitsevät enemmän tai vähemmän vapaan maanomistaja-talonpoikien luokan muodostumista, merkitsevät sitä, että tulee turvatuksi koko Balkanin maiden yhteiskunnallinen kehitys, jota absolutismi ja maaorjuussuhteet ovat viivyttäneet.

Porvarilliset sanomalehdet „Novoje Vremjasta” „Retshiin” saakka jaarittelevat Balkanin *kansallisesta* vapauttamisesta jättäen varjoon *taloudellisen* vapauttamisen. Mutta todellisuudessa juuri tämä viimeksi mainittu onkin pääasia.

Kun vapauduttaisiin täydellisesti tilanherroista ja absolutismista, niin kiertämättömänä tuloksena olisi kansallinen vapautuminen ja kansojen täysi itsemääräämisvapaus. Jos päinvastoin tilanherrojen ja Balkanin monarkioiden sorto kansoja kohtaan säilyy, niin välttämättä säilyy suuremmissa tai pienemmässä määrässä myös kansallinen sorto.

Jos Makedonian vapautuminen tapahtuisi vallankumouksen tietä, toisin sanoen sekä serbialaisten että bulgarialaisten ja myös *turkkilaisten* talonpoikien käydessä taistelua *kaikkien* kansallisuuksien tilanherroja vastaan (sekä balkanilaisia tilanherrain hallituksia vastaan), niin vapautuminen vaatisi Balkanin kansoilta varmasti sata kertaa vähemmän ihmishenkiä kuin nykyinen sota. Vapaus saavutettaisiin äärettömän paljon helpommalla hinnalla ja se olisi äärettömän paljon täydellisempi.

Herää kysymys: mitkä historialliset syyt ovat aiheuttaneet sen, että kysymystä ratkaistaan sodalla eikä vallankumouksella? Tärkeimpänä historiallisena syynä siihen on talonpoikaisjoukkojen heikkous, hajanaisuus, kehittymättömyys ja sivistymättömyys kaikissa Balkanin maissa sekä myöskin sellaisten työläisten vähälukuisuus, jotka ymmärsivät hyvin asiain tilan ja vaativat Balkanin federatiivista (liitto-) tasavaltaa.

Tästä selviää, mikä perusero on Euroopan porvariston ja Euroopan työväen suhtautumisessa Balkanin kysymykseen. Porvaristo, jopa liberaalinenkin, meikäläisten kadettien tapainen, huutaa „slavaivilaisten” „kansallisesta” vapauttamisesta. Siten suorastaan vääristellään Balkanin nykyisten tapahtumien sisältöä ja historiallista merkitystä, siten *vaikeutetaan* Balkanin kansojen todellista vapautumista. Siten *tuetaan* poliittisen oikeudettomuuden, kansallisen sorron ja tilanherrain etuoikeuksien säilymistä suuremmissa tai pienemmässä määrässä.

Päinvastoin vain työläisdemokraatit yksin puoltavat Balkanin kansojen todellista ja täydellistä vapauttamista. Vain loppuun asti suoritettu Balkanin kaikkien kansallisuuksien *talonpoikien* taloudellinen ja poliittinen vapauttaminen voi hävittää kaiken mahdollisuuden kaikkinaiseen kansallisuussortoon.

„Pravda” № 162,
marraskuun 7 pnd 1912
Allekirjoitus: T.

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan
